

на Турция (въ настоящтий случай главно у словѣнни ти) се породѣ убѣждение, че Русия е тѣхна опора, а Англия тѣхенъ непрѣятель, то влияние то на Русия върху бъдѣште то на Источна Европа е обезпечено. И това убѣждение въ послѣднѣти шестъ мѣсеца нѣи, съ всѣчки ти сили, които са били на нашето расположе- ние, сми се старали да породимъ и да поддържамѣ.

Нѣ нѣи можемъ, надѣя се, да кажемъ съ увѣре- ность това, което въ 1870 Луи Наполеонъ телеграфира по погрѣшка : *tout peut se retablir*. Русия въ послѣднѣти години много е направила да отстрани отъ себе си православнѣти христѣни на истокъ, и словѣнни ти, раз- бира се, съ голѣма охота ште приемъть помощъ отъ държавѣ, които по необходимость са повече безкорис- тни, отъ колко то отъ държавѣ, които могъть отъ по- слѣ да желаятъ и да искать възнаграждение въ видѣ на политическо влияние или прѣбладание. Ето зашто би било благоразумно да се възползовами отъ едино мислие то, което почнова да се поражда между дър- жавѣти, и да отвърнимъ или понѣ да отложимъ, до колкото това можемъ да направимъ съгласно съ наша та честь, всеобщто то сборичкване, което вѣроятно ште послѣдва слѣдъ прѣдварително то отричание отъ начало то на териториялната цѣлость на Турция. Азъ отъ своя страна желая да отхвърля отъ себе си и най-мал- ката отговорность, която би могла да падне на мои ти думѣ и дѣла, за извикване то на единъ кризисъ, раз- мѣри ти на които би могли да бъдѣтъ твърдѣ обширни, може-би, почти безпрѣдѣлни.

Нѣ даже тоя кризисъ, азъ отъ моя страна не бихъ се съгласилъ нѣто да се отвърни, нѣто да се отложи, ако би това да дава мѣсто за възобновление на бъл- гарски ти ужасѣ. Ништо не може да надмине подигра- вката и да искупи позорътъ на това прѣдполагемо урѣждение, което би дало на Турция възможность да възобнови тѣя свирѣпи сатански орчѣи. Значителна часть отъ тоя позоръ пада на Англия; нѣ и най-мал- ката часть отъ него е твърдѣ голѣма.

Сега Английската публика — надѣя се — пробу-